

POLITIKAI MUNKA A HADTÁPSZOLGÁLATBAN

Hatvan éves a magyar kommunisták pártja

Forgács András ezredes

Harcban megedződött, forradalmi pártunk születésének – a Kommunisták Magyarországi Pártja megalakulásának – 60. évfordulójára emlékezünk ezekben a hetekben hazánkban.

Pártunk kiemelkedő eseményére emlékezve, elengedhetetlen szólunk a munkásosztály forradalmi pártjának általános jelentőségéről. A marxista-leninista tanítások egyértelmű állásfoglalása – a munkásmozgalom tapasztalatai alapján –, hogy a munkásosztály önálló osztályérdekeit kifejező és képviselő, önálló politikai szervezetének (pártjának) létrejötte – melynek legdöntőbb feladata, (független) politikai harcra szervezni a munkásosztályt, a politikai hatalom megragadásáért – alapvető fordulat, minőségi változás az osztályharc szempontjából; történelmi vívmány, amely lényegileg (döntően) meghatározza a munkásmozgalom további fejlődését s egyben ez a proletariátus osztállyá szerveződésének befejező szakasza.

Ettől az időszaktól kezdve mondhatjuk, hogy a proletariátus önálló politikai erő; mely saját osztályérdekeiért és céljaiért küzd; rendelkezik önálló vezérkarral a harc szervezésére és vezetésére.

Ezért tartjuk mi, a párt létrehozását: *általában* történelmi vívmánynak; az *osztályharc szempontjából* minőségi fordulópontnak.

A munkásosztály első pártjai azonban – sajnálatosan – elvesztik forradalmiságukat, vezetésükben szociálreformista erők erősödnek és szilárdulnak meg. Ennek következménye, hogy az I. világháború küszöbére – az ellentétek végletes kiéleződésének időszakához – a nemzetközi proletariátus e reformista pártok vezetésével érkezik.

V. I. Lenin – elévülhetetlen – érdeme, annak felismerése, hogy ilyen körülmények között a munkásmozgalom – reformista – pártjai nem képesek a forradalmi harc szervezésére és vezetésére, a proletárforradalom győzelemre vitelére. A munkásosztálynak – mindenhol – egy új típusú forradalmi pártra – kommunista pártra – van szüksége ahhoz, hogy győzelmének feltételét biztosítsa. Lenin vezetésével az orosz proletariátus volt az, aki – a nemzetközi munkásmozgalom történetében először – ezt az új típusú (a munkásosztály, s bátran mondhatjuk: minden elnyomott és minden haladó erő – igazi érdekeit kifejező) pártját – 1912 januárjában, Oroszországi Kommunista (bolsevik) Párt néven létrehozta.

E lenini párt vezetésével a Nagy Októberi Szocialista Forradalom hatalmas

csapást mért a kapitalizmusra, az imperialista háború valamennyi támogatójára és erősebbé tette a szocialista eszmék befolyását, mint valaha is volt.

A magyar nép legjobb, legtudatosabb fiait határtalan lelkesedéssel üdvözölték orosz testvéreiket.

A forradalmi hadifogoly-szervezetekből már 1918 március 24-én létrejött az Oroszországi Kommunista (bolsevik) Párt magyar csoportja, kommunista szervezete.

Az orosz példa nyomán – idehaza is – fokozták harcukat a baloldali erők, nálunk is megmozdultak a széles tömegek.

A munkásosztály vezetésével a nép megdöntötte a monarchiát, megteremtette a köztársaságot, kivívta az ország függetlenségét. Győzött a polgári demokratikus forradalom. A nép követeléseit azonban már csak a szocialista forradalom elégíthette ki. Ehhez pedig olyan politikai vezető erő kellett, amelyben megvan a képesség a munkásosztály és a tömegek harcának vezetésére.

A történelmi helyzet parancsoló követelésére 1918 november 24-én létrejött a magyar proletariátus és a magyar nép forradalmi erőit tömörítő önálló politikai párt, a Kommunisták Magyarországi Pártja.

A párt megalakulását követő hónapokban a harc kiéleződött. A forradalmi folyamatot már nem lehetett feltartóztatni. A szervezett munkásság és a falusi szegénység bizalma mind nagyobb mértékben fordult a kommunista párt felé.

E vészterhes napokban – amikor a magyar burzsoázia, a polgári kormányzat teljesen csődött mondott –, a kommunista párt és a szociáldemokrata párt képviselői megállapodtak, hogy vállalják a felelősséget a nép sorsáért, a haza jövőjéért, megteremtik a munkásosztály egységét, létrehozzák egységes pártját annak érdekében, hogy megalapozzák a proletariátus hatalmát. S a munkásosztály egységes fellépésének eredményeként – négy hónappal a kommunista párt megalakulása után – eljött 1919 március 21-ének történelmi napja. Győzött a proletárforradalom. Kikiáltották a Magyar Tanácsköztársaságot.

A Magyar Tanácsköztársaságot a hazai ellenforradalmárok által behívott külső imperialista erők fegyveres beavatkozásával és túlerejével leverték.

A Tanácsköztársaságnak még az emlékét is igyekeztek befeketíteni. De a Magyar Tanácsköztársaság a történelem fényében tisztán áll. Pártunk, munkásosztályunk, népünk büszke lehet első munkás-paraszti államunkra.

Az első magyar szocialista forradalom tapasztalatai a magyar és a nemzetközi munkásosztály maradandó eszméi fegyvereivé váltak:

– A Magyar Tanácsköztársaság bebizonyította, hogy a proletárforradalom, a proletárdiktatúra nem speciálisan „orosz jelenség”, hanem követhető és követhető példa más országok munkássága számára.

– A magyar példa is bizonyította, hogy a munkásosztály győzelme csak a marxista-leninista elmélettel felfegyverzett, az osztályal és a tömegekkel összeforrott párt vezetésével vívható ki.

– A Magyar Tanácsköztársaság létrejötté megmutatta azt is, hogy a munkásosztály politikai egysége meghatározhatja erejét és a nemzet vezetésére képes osztállyá teszi.

A tanácsköztársaság leverése után a brutális elnyomatás, a féktelen terror negyedszázados, sötét korszaka nehezedett pártunkra, népünkre.

A párt soha nem adta fel a küzdelmet. Dacolva minden elnyomással, a

legsúlyosabb körülmények között is folytatta harcát. Elmondhatjuk, hogy a párt – 60 éves fennállásának egész időszaka alatt –, az elnyomás és a szabadság viszonyai között; békében és háborúban; mindig; mindenhol és minden körülmények között; szakadatlanul harcolt a dolgozók mindennapi érdekeiért és hirdette a kommunizmus eszméit.

Népünk szabadságát végül is a Szovjet Hadsereg hősi és áldozatos harca hozta meg.

A felszabadulás időpontjában a kommunista párt volt az egyetlen szervezett erő, amely azonnal talpra állt, programot adott az ország újjáépítésére és az egész magyar társadalmi forradalmi átalakítására.

A háborús vereség kábulatából magához tért reakció elleni további harcot a kommunista-szociáldemokrata egységbizottságok, s a harcban összekovácsolódott baloldali erők vívták. A reakció elleni, a munkáshatalom kivívásáért folytatott harcban jött létre ismét a magyar munkásosztály politikai egysége, forradalmi, marxista-leninista pártja, majd pedig, pártunk vezetésével, a dolgozó tömegek támogatásával másodszer is győzött hazánkban a forradalom, megkezdődött a szocializmus építése.

Pártunk megalapítására emlékezve, egyben a történelmi út tapasztalatait és tanulságait is összegezzük.

Tanulságaink közül kiemelkedő jelentőségű, hogy mindenkor őrködnünk kell a pártélet tisztaságán. A pártéletben biztosítani kell a lenini normákat, a kollektív vezetést, a demokratikus centralizmust, a párt és a munkásosztály, a párt és a tömegek közötti (kölcsönös) bizalmat, a mindennapi eleven kapcsolatot.

Pártunk harcának elévülhetetlen tapasztalata, hogy a kommunista és munkáspártok ereje eszméjük igazságában, nemzetközi összefogásukban, a proletár internacionalizmusban van. Ezért pártunk mindig állhatatosan és határozottan küzdött az internacionalizmus erősítéséért, harcolt a nacionalizmus különböző megnyilvánulásai ellen.

Az internacionalizmus próbakövének tekintettük mindig, s tekintjük ma is a világ első munkás-paraszt államához, a szocializmus, a kommunizmus úttörőjéhez, a Szovjetunióhoz való viszonyt.

Történelmi tapasztalatainknak megfelelően pártunk mindenkor sokat foglalkozott a szocializmus építésének törvényszerűségeivel, azok helyes értelmezésével, s alkalmazásával. A szocialista társadalom felépítése elengedhetetlen feltételének tartjuk, s ezért pártunk kötelességének tekintjük, hogy a magyar viszonyokra belyesen alkalmazzuk a szocializmus építésének általános elveit.

Pártunk harca ilyen tapasztalatokkal szolgált. Hasznosítottuk és nem felejtjük el azokat. Álláspontunkat mindig teljes nyíltsággal, elvi szilárdsággal és állhatatossággal képviseltük. És ha elmondhatjuk – mert elmondhatjuk –, hogy munkásosztályunk, népünk bízik a pártban és hallgat szavára, az nem utolsósorban e becsületes nyíltságnak és az elvi kérdésekben tanúsított következeteségének köszönhető.

Pártunk nemzetközi tevékenysége összhangban van belpolitikánkval. Nemzetközi síkon a reakció ellen és a haladásért küzdünk mindig és mindenütt. Eddig is ez volt elvi álláspontunk, és ezt követjük a jövőben is. Ezt követeli meg népünk békéje, biztonsága.

Pártunk küldetése, hogy lehetőségeinek megfelelően küzdjön a társadalmi haladásért, egy újabb világháború megakadályozásáért, a szilárd és tartós békéért.

Ezért a különböző társadalmi rendszerű országok viszonylatában változatlanul a békés egymás mellett élés politikájának hívei vagyunk.

Külpolitikánkban szövetségeseinkkel szoros egységben lépünk fel és járunk el minden nagy és közös érdekű ügyben.

A Varsói Szerződés tagállama vagyunk és e szervezet fenntartását, hatékonyságának növelését szorgalmazzuk mindaddig, amíg fennáll a szocialista országok veszélyeztetettsége.

Szocialista építésünket segíti a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa, amelyre támaszkodva a szocialista országok gazdasági együttműködésének magasabb szintre emelésére törekszünk, ideértve az ésszerű integrációs megoldásokat is.

Valamennyi szocialista országgal és a nemzetközi kommunista mozgalom minden pártjával együttműködésre és egységre törekszünk. Az utóbbi években egyes szocialista országok, valamint néhány kommunista és munkáspárttal keletkeztek nézeteltérések és viták. Nézetünk szerint ezek nem zárják ki annak lehetőségét, hogy sok kérdésben együttműködjenek és még kevésbé azt, hogy akcióegységre lépünk közös ellenségünkkel, a nemzetközi imperializmussal szemben.

Pártunk (a történelmi realitásokat figyelembe véve; a lenini tanításokból kiindulva) megkülönböztetett figyelmet fordított és fordít a szocialista haza védelmére.

A felszabadulás, a hatalom megszerzése után fontos feladatnak tekintette a nép hadseregének megteremtését. Áldozatos és küzdelmes munkával – viszonylag rövid idő alatt – jól szervezett, a nép szolgálata mellett elkötelezett, jellemben új típusú hadsereget hozott létre.

A honvédelem ügyét elsőrendű kérdésnek tekintő pártunk irányítása, következetes politikája és dolgozó népünk szüntelen gondoskodása révén ma olyan hadserege van a Magyar Népköztársaságnak, amely erkölcsi-politikai szilárdságában, szervezetében, anyagi-technikai felszereltségében, fegyverzetének korszerűségében, káder- és személyi állományának felkészültségében – a testvéri hadseregek közösségében – képes a haza védelmét megbízhatóan ellátni, szövetségi kötelezettségeit maradéktalanul teljesíteni.

Pártunk 60 éves útját nagy győzelmek, s időnként bekövetkezett kudarcok jelzik, de az egész utat figyelembe véve büszkén tekinthetünk a megtett útra, az eltelt 60 esztendőre, a zászlót mindig tisztán és magasan tartotta! Bátran hirdethetjük tehát, hogy pártunkban megvolt – és biztosan hisszük a jövőben is meglesz – a képesség történelmi küldetésünk betöltésére.